

noviny METROPOL

Celá naše země prožívá turbulentní dny. Jejich dramaticčnost umocňuje zajišťování rychlé humanitární pomoci pro ukrajinské uprchlíky. Prostřednictvím mailové komunikace jsme se zeptali, jak prožívá tuto dobu Petra Pecková, hejtmanka Středočeského kraje...

Petra Pecková: Lidé jsou skvělí

■ Jaký je váš pracovní den?

Jedním slovem? Nekoneční. Je všemi složkami krizového řízení od rána do večera zajišťujeme pomoc uprchlíkům z Ukrajiny, přístřeší, zaopatření, připravujeme pro ně informace, jednáme s poskytovateli ubytování, s obcemi, se státem. Poslední pokyny nebo informace rozesílám po půlnoci a první přicházejí v pět ráno. A když jsme koordinovali převoz Volyňských Čechů z Ukrajiny k nám do bezpečí, tak i mezitím. A k tomu se svět nezastavil. Dál je třeba vyřizovat běžnou agendu kraje. A tou je ještě pořád i covid a řada dalších témat, která se dotýkají našich občanů. Do toho samozřejmě stále pokračujeme s tím, co jsme si jako koalice předsevzali. Že změníme kraj k lepšímu. Ale můj pracovní den není podstatný, důležité je, že se dostává pomoci těm, kteří ji potřebují. V tomhle chci složit obrovskou poklonu celému národu. Ta vlna solidarity je tak ohromující, že cokoliv, co mohu udělat ze své pozice, abych tomu napomohla, je pro mě smysluplné.

■ Středočeský kraj je nejlidnatějším v ČR a společně s Prahou nese hlavní zátěž v humanitární pomoci. Alespoň pro rámcovou představu čtenářů: Co všechno je třeba zajistit?

Kolik máte vyhrazených stránek na mou odpověď? Zkusím to v rychlosti. Jako kraj jsme od počátku hledali ubytovací kapacity a domlouvali se se starosty obcí, kde všude by mohli lidé prchající před válkou složit hlavu. Spolu s tím jsme spustili linky, které shromažďují informace i o tom, kdo je ochoten nabídnout ubytování ať už hromadného typu, nebo u sebe doma. Hned jsme také začali připravovat dopravní most z hranic společně s našimi dopravci. Do toho bylo třeba zajistit systematickou pomoc přes Krajská asistenční centra pomoci Ukrajině. Jedno máme s Prahou a pak ještě tři zvláště v Kutné Hoře, Příbrami a Mladé Boleslavi. A každé z nich je třeba zajistit po všech stránkách. Lidských kapacit, aby uprchlíci našli pomoc 24 hodin denně, po stránce prostor, kde budou čekat oni, nebo jejich děti, po stránce zásobování, protože je potřeba pro ně zajistit jídlo a pití. Po stránce zdravotnické, aby dostali ošetření... je toho strašně moc. A všichni, kdo se na tom podílejí, jsou neuvěřitelně obětivi. Spustili jsme ve spolupráci s iniciativou Vlna pomoci web pro dobrovolníky, kteří nám chtějí v těchto centrech pomoci. Přes naše krizové řízení teď obstaráváme lehátka, spacáky a karimatky, zároveň

koordinujeme sbírku v kraji, protože na trhu jich není dost. To proto, aby bylo možné připravit nouzové ubytování pro přežití. Průběžně informujeme obce a občany. A taky jsme podpořili koncert na pomoc Ukrajině, který byl v Lucerně a vynesl téměř 1,4 milionu korun. V neposlední řadě jsme v kontaktu s našim partnerským krajem – Kyjevskou oblastí. Tam se snažíme zajistit humanitární pomoc. Určitě jsem na řadu věcí zapoměla, protože ten vývoj je tak překotný...

■ Jaká je v této oblasti spolupráce s ostatními hejtmány a vládou?

Vidíte, jednáni s dalšími kraji a vládou je skoro na denním pořádku. To patří do toho výčtu v předešlé otázce taky. Na všech stranách cítím obrovskou vůli situaci zvládnout. Společně, bez ohledu na politickou příslušnost. A to je rozhodně skvělá zpráva. Samozřejmě, že občas přijde nějaké zaškobrnutí, kdy hejtmani mají trochu jiné představy než vláda. Nebo jiné zkušenosti z praxe. Ale komunikace je nastavena dobře, takže případné nesrovnalosti se řeší průběžně. Což v takto náročné situaci je podle mého dobrá vizitka fungování státu a samospráv.

■ Jakou má region absorpční schopnost pojmout nové obyvatele na dobu neurčitou?

Já nechci říkat žádná čísla. Musíme být schopni pomoci co nejvíce lidem, kteří naši pomoc opravdu potřebují. Samozřejmě musí být rovnoměrná zátěž na všechny kraje. Ale i když je to s pachutí války složité, měli bychom k situaci přistupovat jako k příležitosti. Jen ve Středočeském kraji je dlouhodobě neobsazeno přes 67 tisíc pracovních míst a přes 87 procent je vhodných pro cizince. Ti lidé, kteří přicházejí, jsou nesmírně vděční za pomoc, ale zároveň jim chtějí oplácet. Stát se platnými v zemi, kde našli bezpečí a ochranu před barbarským útokem. Takže okamžitě hledají práci a chtějí být soběstační a prospěšní. Budou platit daně, pomohou růstu firem. Jen jim musíme pomoci s důstojným ubytováním v počáteční fázi. Klíčový faktor je přitom také to, že mají směřovat peníze na podporu soukromých ubytovatelů. Neboli lidí, kteří do svého bytu, domu nebo třeba chaty vezmou ukrajinské rodiny. To je pomoc, která se vyplatí dvakrát. Může pomoci třeba seniorům nebo samozvítelům (a nejen jim) se zvládnutím rostoucích nákladů na energie a další věci a zároveň podpoří důstojné ubytování uprchlíků, kteří se snáz integrují do společnosti a nebudou vznikat ghetta. A všechno jsou to peníze, které zůstanou tady v české ekonomice.

■ S jakou solidaritou a pomocí se setkáváte u našich občanů a firem?

Obrovskou a nevídanou. Je to něco, co ve mně vzbuzuje obrovský pocit hrdosti na český národ. Firmy nabízejí místa i s ubytováním, pomoc materiální, potravinovou. Zdarma nebo za zlomkové ceny. Lidé se neváhají kvůli uprchlíkům uskromnit a vzít je k sobě. Pomáhat jim shánět práci, pomáhat jim s aklimatizací. Těch sbírek humanitární pomoci, které proběhly po celém Středočeském kraji (a celé zemi), je obrovské množství. Ty neuvěřitelné sumy, které se obratem podařilo shromáždit na účtech neziskových organizací. Mám mail zavalený různými nabídkami pomoci a jsem z toho neskuřečně dojatá. Přichází i profesní pomoc, například pan Rostislav Haufer nabídl své call centrum Chytré péče, na kterém teď spolu s hasiči odbavujeme všechny informační linky. A takových podobných vstřícných nabídek máme celou řadu. Vidím samozřejmě na sociálních sítích různé nevravivé komentáře. Ale vím, že většina společnosti je ta, která pomáhá. Jen se věnuje té pomoci, a ne sociálním sítím.

■ Jak pomáhá vyhlášení nouzového stavu a bude ho podle vašeho názoru nutné prodloužit?

Nouzový stav je v této chvíli nezbytný. Díky nouzovému opatření mohla část agendy azylové politiky převzít policie, aby bylo možné zvládat nápor azylantů. Současně vzniká řada opatření v oblasti zabezpečení pomoci uprchlíkům, pro něž je nouzový stav také potřebný. To jsou jen příklady toho, co to usnadňuje. Já vím, že po covidovém období máme nouzový stav spojený s různými omezeními, ale nyní je skutečně prospěšný. A obávám se, že s trvajícím ruskou agresí bude nezbytné jej prodloužit.

■ Co všechno z normálního pracovního programu muselo jít stranou?

První padly společenské akce. Jsem zvaná na různé akce v obcích a městech Středočeského kraje a velmi ráda tam za občany jezdím, protože od nich se dozvím nejlépe, co je tíží. Ale to teď skutečně není v mých silách. Odkládám některé schůzky, které snesou odkladu. Ale, jak už jsem řekla, svět se nesmí zastavit, takže prioritní agendu, která ale nesouvisí s Ukrajinou, samozřejmě řeším.

■ Jste také neuvolněnou místostarostkou města Mnichovice, kde bydíte. Jak se humanitární pomoc projevuje tam?

Mgr. Petra Pecková, politička, novinářka a publicistka. Absolvovala Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a poté Vyšší odbornou školu publicistiky. Vysokoškolské vzdělání získala na Masarykově univerzitě v Brně, kde vystudovala obory žurnalistika a politologie a pokračovala na Karlově Univerzitě v Praze studiem oboru Veřejná a sociální politika. V letech 1996 až 2012 se věnovala investigativní žurnalistice, byla reportérkou, scenáristkou a režisérkou celé řady televizních reportáží a dokumentů. Od roku 2020 je hejtmankou Středočeského kraje (zvolena jako nestraník za hnutí STAN), od roku 2014 byla starostkou města Mnichovice, od roku 2021 působí jako neuvolněná místostarostka.

Hned první víkend po invazi jsme organizovali první humanitární sbírku a již odjelo několik aut přímo na Ukrajinu po domluvě s ukrajinskou paní starostkou. Řada našich občanů ubytovala u sebe ukrajinské běžence. Pomáhali jsme hledat přístřeší konkrétním rodinám, staráme se o jejich děti, mnichovická farní charita ve spolupráci s městem organizuje výdej materiální pomoci a tím i příležitost pro setkávání ukrajinských rodin.

■ **Kdo je vám teď největší oporou?** Jako ve všem moje rodina. Moje skvělé děti, byť dcera tak trochu na dálku, protože právě studuje v zahraničí. Ale když tu byla na jarních prázdninách, trávily obě děti svůj čas na charitativních sbírkách. Musím si s nimi o těch věcech hodně povídat, protože vzhledem k mé práci vše vnímají mnohem intenzivněji, než třeba jiné české děti. Syn mě ale často svou náctiletou ironií staví na zem a v neposlední řadě mě drží maminka, bez které bych asi občas nejela. A pracovně? Strašně nerada bych někoho opominula. Všichni v krizovém řízení kraje. Složky IZS. Dobrovolní hasiči. Lidé z nejruznějších odborů krajského

úřadu. Některé byste možná ani nečekali – třeba odbor kultury a cestovního ruchu. Já se vážně bojím, že na někoho zapomenu. Tak obrovské díky všem, kdo se na řešení této situace podílejí!

■ Máte vůbec trochu času si trochu odpočinout a lidově řečeno dobit baterky?

Teď je jediným mým odpočinkem opravdu jen noční spánek. Ale dobíjí mě každý mail s nabídkou pomoci, každý úspěch při převozu uprchlíků. Když v tom všem najdu chvíli, tak si jdu zaběhat, abych si vyčistila hlavu. Ale upřímně... moje běžecké tenisky se za pár posledních týdnů moc neproběhly.

■ **Co chcete vzkázat Středočechům?** Nejdříve co největší poděkování. Protože jsou vážně skvělí, jak situaci zvládají a pomáhají. A pak taky to, že vím, že nás čekají náročné časy. Že tohle neskočí za týden, dva, měsíc. Následky Putinovy odporné agrese ponese řada měsíců i let. A on je tím, kdo je vinen. Ne ti uprchlíci, kteří sem nepřišli za lepším životem, ale jen a pouze proto, aby našli bezpečí před šíleným agresorem.

Připravila: L. Richterová, foto: archiv

Ženy v očekávání

Toto sousloví vnímáme obvykle v souvislosti s radostným očekáváním potomka. Nicméně ne vždy tomu tak musí být. Průzkum investiční platformy eToro a společnosti Appinio mluví o očekávání žen, drobných investorek ve vztahu ke svým penězům.

Dobré dvě třetiny respondentek výzkumu investuje až sedminu svého měsíčního příjmu. U nás doma celých 55 procent Češek investuje do akcií, 44 procent do dluhopisů a překvapivě 27 procent ještě i do kryptoměn. Výzkum se uskutečnil v polovině února 2022 mezi celkem 9500 drobnými investorkami ze 14 zemí.

Zajímavé jsou i důvody, které ženy uvádějí. Přibližně čtvrtina Češek uvedla jako hlavní důvod svého investování 'dlouhodobé zabezpečení'. Další, ne významných 16 procent žen se tímto způsobem snaží zabezpečit na penzi. Část žen investuje, protože si přeje získat finanční nezávislost. Těch je 15 procent.

Překvapivě neuvěřitelných osm Češek z deseti považuje investování za běžnou součást hospodaření s rodinným rozpočtem. Myšleno je jistě z tzv. investorek, i tak je to ovšem vysoký poměr. Větší část žen navíc své peníze spravuje sama. Jen šesti procentům z nich investiční účet založil a spravuje někdo jiný z rodiny. Ženy evidentně vědí, co chtějí a umějí toho navíc samy dosáhnout.

Větší část dotazovaných žen, celkem 58 procent, tvrdí, že pandemie neměla vliv na jejich investiční chování, zatímco 42 procent tvrdí pravý opak. Z toho 45 procent přišlo na to, že potřebují více šetřit. Další 35 procent respon-

dentek pocítlo větší tlak na to, aby udělaly něco se svou finanční situací, a u 30 procent došlo ke snížení příjmu.

Nikoli nezajímavé je také časové rozložení zahájení investičních snah. To ukazuje, že více než

čtvrtina investorek začala investovat před třemi až pěti lety, 13 procent před více než deseti lety a téměř polovina investorek začala investovat v uplynulých třech letech.

Investorky ve světě jsou momentálně toho názoru, že nejlepší investiční příležitosti v příštích třech měsících přinesou zelené energie a obnovitelné zdroje, následované akciami MAMAA (Meta, Apple, Microsoft, Amazon a Alphabet). Naproti tomu naše, české investorky by daly přednost nemovitostem (44 procent), zelené energii a obnovitelným zdrojům (29 procent), a na třetím místě energetice (23 procent).

K tomu dodává Investiční ředitel společnosti Invest & Property Consulting, a. s. Jan Bártl: „Je vidět, že se Češky i Češi přestávají bát investic, jak tomu bývalo v minulosti a uvědomují si, že jejich peníze pro ně nemusí být jen zdrojem požitků. Kromě nástroje pro směnu za hmotné věci jim také můžou vydělávat další peníze. Z pohledu IPC se v tomto období stávají dobrými investicemi (kromě klasických stálic jako jsou nemovitosti a drahé kovy) hlavně technologické firmy se zaměřením na virtuální nebo rozšířenou realitu a dále zdravotnictví. Je ale vždy důležité nevsázet jen na jednu kartu a své investiční portfolio maximálně diverzifikovat.“

Je typické, že ženy, investorky se pro orientaci, jak a kde investovat, ve velké míře spoléhají na osobní doporučení. Prakticky každá druhá investorka se obrací s žádostí o informace na své přátele, rodinu nebo kolegy. *byznysvesku.cz*

Karin Léblková, 40 let, na volné noze

Jsem moc ráda, že se ženy stávají stále více sebevědomějšími a nebojí se investovat. Myslím si dokonce, že v jistém ohledu k tomu mají lepší předpoklady než muži. Žena má v sobě jakýsi instinkt směřující k zabezpečení „hnízdečka“, domova, a proto nerozhazuje tak bezhlavě jako muž. U nás v rodině máme takový smutný případ alkoholika, který většinu peněz propije. A ubližuje nejen sobě, ale i svému okolí. Já bych něco takového neudělala, naopak, snažím se právě investovat do svého obchůdku. Je pravda, že se z velké části jedná o manželovy peníze, ale některé jsou i moje. Také nakupuji různé šperky, což je prý dobrá investice.

Milan Šáda, 46 let, posunovač u dráhy

Ty vole, kde na to ty ženský berou prachy? Jako investuju sedminu platu? To by mě zajímalo, jaký ty platy máš. No, asi ne moc mály. Hajzlbába bude těžko investovat do nějakých nemovitostí. Nanejvýš tak do starý kadibucký. Možná to ale není zas tak špatnej nápad. Řeknu starý, aby se přestala cpát čokoládou a nakoupila nějaký akcie Český teplárenský, nebo jak se to jmenuje. Jo, a ještě bych chtěl vyjasnit jednu věc. Chlast je taky svým způsobem investice. Když si dám pár piv, tak sem ve větší duševní pohodě a můžu líp snášet tu tíhu života. Je to vlastně takovej antistresant. A stres, jak všichni víme, je příčinou různých nemocí. Čili, chlastáním investuju do svého zdraví, i když některý felčari tvrdí opak.

Karla Bernášková, 38 let, učitelka

Rostoucí počet investujících žen bezesporu svědčí o jejich emancipaci. Je to dáno i okolnostmi, protože na muže už není takové spolehnouti jako dříve. Mohla bych o tom vyprávět... Když srovnám svého tatínka a současné partnery, tak vidím obrovskou propast v obětavosti a zodpovědnosti. Dnešní muži mi častokrát připadají jako nedospělí. Ale nechtěla bych všem ubližovat. Jsou určitě i taci, kteří se chovají seriózně. Znam i ženy, které dokážou utratit například za kabelku hříšné peníze. Já zatím investuji do své nemovitosti, ale až bude hotová, tak bych moc ráda zkusila i něco jiného. Nevím, jestli bych zvládla nějaké akcie, možná bych si nechala poradit nebo spíš využila služeb nějaké investiční společnosti.

Nižší daně! Zázrak a nebo jen přelud

Michal Babinec, 46 let, byznysmen

Těžko říct, kdy a jestli se má člověk radovat, ono totiž hodně záleží na způsobu výpočtu tzv. Dne daňové svobody (DDS). Například před čtyřmi roky se DDS zveřejněný Liberálním institutem a Deloitte lišil zhruba o celý měsíc. Někdo se tedy radoval už v květnu a druhý až v červnu. Já jsem se vlastně neradoval vůbec, protože mi to připadá jenom jako piárový nesmysl. Už samotné různé výpočty ukazují, že s čísly se dají dělat kouzla. Taký mi není jasné, proč bych se měl radovat z toho, že skoro půl roku pracuju na nějaké byrokratické pijavice a jejich „skvělé“ nápady. Každý DDS, který je později než koncem prvního čtvrtletí, svědčí jen o tom, že stát je nenažraný a potřebuje pořádnou dietu.

Nikola Spurná, 30 let, prodavačka

Jestli to dobře počítám, tak vloni byl ten Den daňové svobody 15. června. Opravdu si nevzpomínám, že bych se 16. června pak cítila nějak svobodnějc. Zdá se mi, že to jsou všechno jenom takový řečičky, kecičky. Ale jestli se nepletu, tak všechny ty slevy, o kterých je řeč a který snižují tu daňovou zátěž, zavedl pan Babiš. Vidíte, a všichni mu pak nadávali, místo aby mu děkovali. Nevděk světem vládne.

Erik Hrachovec, 27 let, vedoucí oddělení datové analýzy

Já nepotřebuju vyhlašovat žádné dny svobody, neboť se cítím vnitřně svobodný. Svoboda navíc nespočívá v penězích, ani daních, ale v tom, že naplníte svoje já. K tomu jsou samozřejmě penízky občas zapotřebí, ovšem jen jako jakýsi pomocníček k zábavě nebo nakupování hezkých věcí. Ale když už je řeč o Dni daňové svobody, tak bych si jen dovolil doplnit, že zmíněný rozdíl ve výpočtu je v tom, že Liberální institut porovnává výdaje státu oproti domácímu produktu, kdežto Deloitte naopak příjmy státu oproti národnímu důchodu. A proto dochází k takovému rozdílu. Ale jak jsem řekl, je mi to v podstatě šumafuk.

Takto a podobně se bude nejspíše ptát ne jeden poplatník, který se v tyto dny dozví, že tzv. Den daňové svobody bude letos už 18. června, tj. překvapivě dříve než loni. Do tohoto data budeme obrazně řečeno odevzdávat veškeré své příjmy státu, po něm zůstávají ve vlastní kapse.

Tuzemský daňový poplatník bude letos na daňové odvody pracovat „pouhých“ 169 dnů. Za tímto pravda ne příliš velkým, ale přece jen mílým zkrácením nepřijemné povinnosti o tři dny stojí daňové změny. Den tzv. daňové svobody tak dle výpočtu poradenské společnosti Deloitte letos připadne už na 18. června. Dnem daňové svobody se přitom označuje pomyslný okamžik, kdy už jakoby odchází všechna mzda na konto občana. Před tímto datem naopak pak čis-

tě pro znázornění poměru připadne celý příjem státu. Podobně jako Češi jsou na tom ohledně daní v letošním roce Portugalci a Norové. Největší díl z příjmu svých občanů si už trochu tradičně ukousne státní správa ve Francii a Švýcarsku Na druhém konci pomyslné škály daňové nenasytlosti stojí rumunský a bulharský stát. Nám nejbližší Slováci a Poláci budou mít letos den daňové svobody 6. června. „V letošním roce se celková daňová zátěž mírně snížila, zejména díky pokra-

čování změn ve zdanění příjmů fyzických osob. Konkrétně jde o další zvýšení slevy na poplatníka a slevy za druhé a další dítě. S růstem minimální mzdy stoupl také limit pro slevu za takzvané školkovně. Pro příjmy za rok 2022 bude možné odečíst až 16.200 Kč. To se ovšem projeví až v příštím roce,“ sdělil hlavní ekonom Deloitte David Marek. Zároveň poznamenal, že je dost nepravděpodobné čekat další daňové úlevy vzhledem k potřebě snížit schodek rozpočtu.

Samotná metodika Deloitte při výpočtu dne daňové svobody rozděluje rok na dvě části. Klíčem je poměr mezi podílem celkových daňových příjmů vládního sektoru a čistého národního důchodu. Podobně jako Deloitte vypočítává Den daňové svobody v ČR také Liberální institut. Ten ovšem používá odlišný postup při výpočtu. Využívá odhad poměru veřejných výdajů na hrubém domácím produktu. Výpočet Liberálního institutu pro letošní rok nebyl však ještě zveřejněn. *byznysvesku.cz*

Korunka ke korunce a sud je doma

Firma se přitom neomezí jen na svoji značku světově nejproslulejší, ale zdražení se bude týkat všech značek v portfoliu. Podraží tedy nejen Pilsner Urquell, ale i Radegast, Gambrius, Velkopopovický Kozel a Birell a to v sudech i tancích. Alespoň ceny balečných piv se zatím nezmění. Informaci už potvrdil i mluvčí Prazdroje Zdeněk Kovář.

Důvodem je především rapidní nárůst vstupních nákladů. Od ledna přitom zdražily už pivovary Staropramen a Budvar, zatímco společnost Heine-

Odvěké pravidlo všech spořivých o tom, že halíře dělají talíře, dostává v těchto dnech postupného zdražování úplně všeho nový význam. Zdražení o pověstnou korunku avizoval v těchto dnech i známý plzeňský Prazdroj.

ken to zatím dle svých slov neplánuje. Prazdroj se přitom dlouho držel relativně zpátky. Naposledy navýšil síce cenu většiny produktů loni v říjnu v průměru o tři procenta, ovšem až po třech letech zdražil čepovaná piva, jejichž ceny jsou nejviditelnější. Svoji roli při zdražování samozřejmě sehrálo i dvouleté potýkání se oboru s omezeními v provozu hospod a restaurací. V časech před plošnými uzávěrami se v nich vyčepovalo v průměru 40 procent z produkce pivovaru pro domácí trh a zbytek představovaly prodeje v obchodech. Pivovárníkům navíc poslední půlrok zdražují nejen energie, ale i skleněné a plechové obaly, ale také voda i ječmen na výrobu sladu.

„V posledních měsících čelíme dramatickému nárůstu cen vstupů, hlavně energií, které tvoří výraznou část nákladů ve výrobě i distribuci. Výrazně rostou i ceny vstupů souvisejících přímo s pohostinstvím, například výčepní technologie, skla a dalšího vybavení, které pivo-

var hospodám poskytuje. Jakoukoli souvislost s konfliktem na Ukrajině naprosto odmítáme,“ uvedl mluvčí Prazdroje Zdeněk Kovář. Prazdroj podle svého mluvčího věří v důležitost české pivní kultury v hospodách, a dlouhodobě hospody proto podporuje, nejvíce pak v posledních dvou letech. „K úpravě cen piv v sudech a tancích jsme přistoupili proto, abychom mohli v investicích a trendu zvyšování kvality pokračovat. Ceny čepovaných piv upravujeme pouze potřetí za posledních šest let.“ odvolal se zpětně na poměrně konzervativní cenovou politiku firmy.

Kovář také vysvětlil, že Prazdroj každoročně investuje do rozvoje tuzemských hospod a restaurací stovky milionů korun. V posledních dvou letech pandemie pak firma svoji podporu dokonce namísto očekávatelného útlumu naopak zintenzivnila. „V podpoře gastro segmentu budeme pokračovat nadále. Letos se soustředíme zejména na školení personálu, zvýšení kvali-

ty služeb a lepší vybavení hospod včetně snižování nákladů na jejich provoz,“ sdělil mluvčí.

Firma pochopitelně z krize nevyvázla bez šrámů. Prazdroji klesl předloni čistý zisk o pětinu na 3,8 miliardy korun. Tržby se meziročně snížily o nemalou částku více než miliardy korun na téměř 16 miliard Kč. Na prvním místě hospodářského propadu jednoznačně stály vládní restrikce spojené se snahou čelit epidemii. Souhrnně prodal pivovar v roce 2020 v ČR i v cizině 11,2 milionu hektolitřů piva, což bylo meziročně o 4,2 procenta méně. Samotný prodej v ČR klesl meziročně o osm procent na 6,69 milionu hektolitřů, zatímco v cizině naopak vzrostl o jedno procento na 4,52 milionu hektolitřů. Vlastníkem plzeňského Prazdroje je od roku 2017 japonská skupina Asahi Group Holdings. Konkurenční nizozemský Heineken, který vlastní například pivovary Starobrno, Krušovice nebo Zlatopramen, v současné době o zdražování neuvažuje. „Budeme ceny vstupů nadále sledovat a případně je zohledníme v naší strategii,“ řekla mluvčí společnosti Dita Vašíčková.

biznysvesku.cz

Michal Babinec, 46 let,
byznysmen

Koruna není v té bidě všeobecného zdražování k celkové ceně mnoho. To by se dalo docela dobře vydržet. Jestli za pár týdnů či měsíců nepřibudou koruny další, budeme si moci gratulovat a ještě to zapít dobrým pivem, což minimálně plzeňské a Radegast rozhodně jsou.

Josef Kalina, 67 let,
strojní inženýr

Což o to, pivovary dopadly ještě vcelku dobře, horší je to s hostinskými. Co je podle mě trochu sporné, je to zvyšování kvality. To, jak to současné pivovary pojmají, v sobě zahrnuje, řekněme, jeden rozměr kvality. Jistě, čisté trubky a dobře načepované pivo je základ. Na druhou stranu pozorují jakýsi druhotný jev, který bych nazval sterilizace hospod celkově. Nemám tím teď na mysli úsměvně a všeobecně opomíjené lahvičky s dezinfekcí u vchodu, ale spíš stav, kdy určitá patina podniků spoluvytváří jeho atmosféru. A právě ta se stává obtížnou. Některým hospodám novota jistě prospěla, ale občas mám pocit, že jsem se dostal do nemocnice. Všude, nerez, chrom, sklo. Je to někdy poněkud studené. Reprinty starých fotografií na zdech to ne vždy spraví. Ale jsem nenapravitelný staromilec, uznávám.

Milan Šáda, 46 let,
posunovač u dráhy

Plzeň už léta nepiju tak nějak ze zásady. Není to špatný pivo, to fakt ne, ale za ty peníze, to se zbláznili. Jedna věc je dát si někde v kavárně jednu třetinku s babou a druhá vykloupat za večer metr piv. Nejsem Rothschild, tak si ani radši nezvykám. Na druhou stranu ten Radegast už dneska taky pod něj spadá a to je fakt dobrý, hořké pivo a ceny jsou většinou normální. Takže piju Radka a nebo to naše místní tady. Koruna se dá přežít, hlavně aby nebylo hůř.

Jindřich Kadavý, 51 let,
hudební pedagog
a začínající politik

Zvyšování kvality je výborná cesta, přibližuje nás to celkově na Západ. To, že je logickým vedlejším efektem i zdražování a případné snížení spotřeby, do tohoto konceptu zcela zapadá. Vnímám velký rozdíl mezi doslova vyléváním se litry piva, kde po takovém třetím, čtvrtém už dotyční nemohou poznat, co vůbec pijí a nebo kultivovaným popíjením ne nepodobným konzumací vína. Vyšší ceny nás mají šanci zbavit oné odpudivé, primitivní části pivářské anti-kultury, z jejichž patoky zápachajících sedánek nad ulemtanými stoly ve čtvrté cenové se pak rekrutuje voličská základna Miloše Zemana a podporovatelé Vladimíra Putina.

POZNEJTE NAŠE KOMENTÁTORY

Alexandr Gonda
49 let,
finanční makléř

Erik Hrachovec
27 let,
vedoucí oddělení
datové analýzy

Jindřich Kadavý
51 let,
hudební pedagog
a začínající politik

Josef Kalina
67 let,
strojní inženýr

Karin Lébllová
40 let,
na volné noze

Karla Bernášková
38 let,
učitelka

Michal Babinec
46 let,
byznysmen

Milan Šáda
46 let,
posunovač u dráhy

Nikola Spurná
30 let,
prodavačka

Ing. Jiří Moršadt:

Pevní v kořenech, silní v korunách

Akciová společnost Invest & Property Consulting (IPC) působí na trhu od roku 2008 a dynamicky se rozvíjí. K novým projektům patří i oblast médií, o níž jsme hovořili s Ing. Jiřím Moršadtem, ředitelem komunikace IPC a ředitelem multimediální skupiny Metropol Group, a.s.

■ Než se budeme věnovat mediálnímu světu, v jakých oblastech investiční skupina IPC působí?

Záběr je skutečně široký, v portfoliu máme development, zdravotnictví, těžbu a zpracování kamene, energetiku, pohledávky a nově jsme přidali multimédia. Právě teď jsme na legendární adrese Jindřišská 16 v Praze, kde v počátcích sídlila Česká televize, dokončili moderní digitální televizní studio.

■ Kdo ho vede a na jakou má obsahovou šíři?

Režisérem je Milan Balek. Momentálně jsme zahájili zkušební provoz online streamové televize, k ní přidáme ještě rádio a naším záměrem je nabídnout divákům a posluchačům široké spektrum pořadů, týkajících se především komodit, v nichž společnost působí.

■ A co se týče tištěných médií?

Tady jsme navázali na patnáctiletou historii vydavatelského domu Metro-

pol. Jeho produkty chceme postupně rozšířit do celé České republiky a zkrátit periodicitu vydávání. Nově patří do skupiny tištěných médií také lifestyle časopis Mercury's Way, který bude vycházet v několika jazykových verzích. Jsem tomu rád, v dnešním světě mohou soukromá média obstát jen se silným partnerem, jakým akci-ová společnost Invest & Property Consulting je.

Text a foto: Redakce Metropolu

Podzemní voda: poklad, který není vidět

Zlato, stříbro, ropa...

Nezapomínáme ale na poklad, který máme nad zemí i pod ní... zatím? Poklad, který máme v našich domovech, aniž bychom si často uvědomovali, o jaký poklad jde — **voda!**

Podzemní voda je voda, která se nachází pod zemským povrchem, zejména v pórech mezi částicemi půdy a v místech, kde je narušena kontinuita hornin. Podzemní vodou je i voda ve studních, ve vrtech či voda vyvěrající z pramenů.

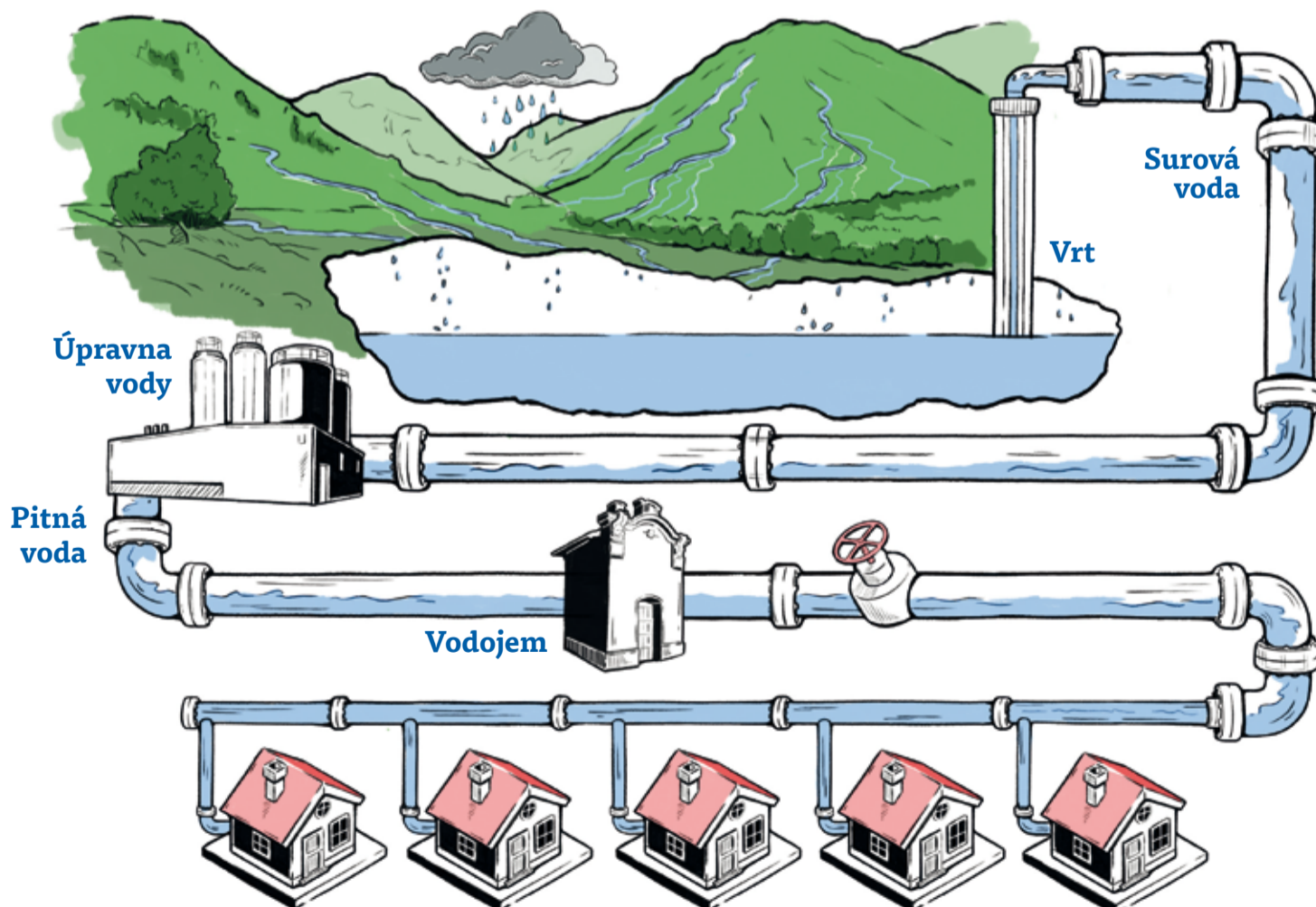
Zásoby vody v severních Čechách

Na severu Čech je vody dostatek a zásobování pitnou vodou není problém. I v období přetrvávajícího sucha má tento region několikaleté zásoby vody a není třeba se obávat žádných výpadků. Zdroje podzemní vody jsou v celém regionu a skupina Severočeská voda opatruje také „pokladnice“ — **1000 vodojemů**, do kterých se vejde **640 milionů litrů pitné vody**; a cesty, kterými voda teče — přes **9000 km potrubí**,

kterým ročně putuje **50 miliard litrů pitné vody**. Výhodou skupiny Severočeská voda je propojení jejích vodárenských systémů umožňující využívat zastupitelnosti hlavních zdrojů — oblast, kde je menší kapacita zdrojů, tak může být přepojena na zdroj, který je vzdálený třeba i desítky kilometrů.

Podzemní voda je podklad ukrytý pod našima nohama. Sama je neviditelná, ale pokud jí je nedostatek, vnímáme to všichni. Přesto, na rozdíl od vody v jezerech, potocích a řekách, kterou jsme schopni vidět na vlastní oči, se podzemní vodě příliš pozornosti nedostává. A měli bychom to změnit! Se změnou klimatu jsou zdroje podzemní vody stále menší. Právě proto je potřeba o ně pečovat.

Ze země do vašich domovů

Jak mluvit s dětmi o válce

Na internetu jsem teď četla několik článků o tom, jak s dětmi mluvit o probíhající válce. Co si o tom myslíte? Eva K.

Nevím, jestli jsme četli texty stejné, ale zaregistroval jsem tento fenomén také. Musím říci, že jsem v některých případech na rozpácích. Na jednu stranu nechat dětské dotazy bez odezvy, případně zbavit se jich nějakým klíše, jistě není optimální. Na straně druhé cítím za tím takové to nekonečné hnůti „odborníci sobě“. Stvoříme, případně řádně přifoukneme problém, on už z toho nějaký grant a pár teplých úvazků jistě vypadne.

„Kdy už umřeš, maminko?“, ptala se nedávno opakovaně dcera školkového věku bez větších emocí ženy. „Jé, ten pán je zmrzlý?“ vzneslo stejné dítě dotaz nad fotografií padlého ruského vojáka v časopise na stole. „Chudák pán“, odvětilo klidně dítě na vysvětlení, že byl zabít protivníkem ve válce. Děti úměrně svému věku samozřejmě(!) žijí to, co žijí jejich nejbližší. Téměř bezvýtku zrcadlí emoce a rozpoložení svého okolí. Je-li toto stabilní a láskyplné, nemají se děti v zásadě čeho bát. Platí samozřejmě i opak. Dostal jsem se před lety do nepříjemné situace. Dotaz podobný tomu vašemu vznesla se zřetelným podtónem apelu na změnu jedna maminka na rodičovské schůzce ve škole mých starších dětí. Už nevím, o jaký konflikt šlo tenkrát, bezpochyby opět o něco světoeděného. Děti to byly každopádně prvostupňové. Paní se vlastně dožadovala, abychom všichni zaujali nějaký jednotný postoj, který by pro ni a její dítě byl bezpečný. Když jsem poněkud zpochybnul naléhavost takových kroků, obořila se na mě s dotazem, jestli já tak snad nečiním a sama si odpověděla, že bych měl. Zdůvodnění bylo prosté. Její chlapec vše velmi intenzivně sleduje a je z toho špatný. Popsala dokonce v jisté naivitě veškeré mediální kanály, kterými k jejímu nebohému cirka osmiletému dítěti všechna hrůza a bolest světa v tu dobu denně proudila. Zhrozil jsem se a v duchu si odpověděl na nabízející se otázku, čím to, že právě její dítě je trvale subjektem pé-

če dobře poloviny personálu školy. Chlapec měl svého asistenta, své pravidelné ataky zřivosti a vůbec zaměstnával kde koho, a to obrazně i doslova. Neznal jsem a neznám jeho anamnézu či tehdejší diagnostické závěry. Hlavou mi ovšem tenkrát šlo, že mít v tomto věku, jak se lidově říká „na hrbu“ krom rozhodování o vlastním chování (ano, maminka byla zastánkyně volné výchovy, řekněme zjednodušeně) i veškeré problémy lidstva, asi bych byl neurotický a agresivní úplně stejně jako dotyčný malý kluk. Trochu mě dodnes mrzí, že jsem tenkrát neměl větší odvalu a mamince to neřekl otevřeněji.

Méně je prostě někdy více. Takže ano, mluvit s dětmi je dobře o všem, co je zajímavé. Zároveň je ale potřeba je nezahlcovat a také je chránit od stresorů pro ně nadbytečných. Připomíná mi to krom jiného i současnou agendu sexuálního vzdělávání čím dál menších dětí. Ty děti by se ve své přirozené zřivosti spokojily s jednou, dvěma větami odpovědi, my ale rovnou uděláme program na hodinu a pro jistotu i pro ty, kteří by tu potřebu ještě několik let neměli. To pak mohou začít některé děti náhle řešit problém, který by bez jinak jistě dobře miněné intervence neznaly a kterým jim tak maximálně, opět laicky řečeno, zkrátíme dětství. To samé se týká i mluvení o válce.

Kdybyste místo mých vzpomínek a nebo zas odborného žonglování s cizími slovy potřebovala přece jen jednodušší, praktický návod, doporučuji shlédnutí dnes už staršího italského filmu Život je krásný. Kdyby nic jiného, je tam mistrovským způsobem, byť s jistou uměleckou nadsázkou, krásně vykresleno to, že kulisy života mohou být často děsivé, ale když máte milující rodiče, nemusíte o tom ani vědět. Obraz ukrajinských dětí skotačících mezi kufry a taškami na nádraží v daleké cizí zemi, který mi právě včera popsal kolega, je toho také důkazem.

Mgr. Petr Voženilek

Rodinný, dětský a párový poradce, který mnoho let vedl celkem tři pobytová i ambulantní pracoviště Středisek výchovné péče ve východních Čechách, má soukromou praxi, je absolventem Humanitních studií na Teologické fakultě Jihočeské univerzity a rozšiřujícího studia Speciální pedagogiky na Univerzitě Hradec Králové. V současné době pracuje (kromě jiného) i jako strojevedoucí.

Vždyť dnes každý pomáhá Ukrajině jak může...

Válka na Ukrajině způsobila v Evropě bezprecedentní humanitární krizi. Ukrajinským utečencům pomáhají v nebyvalé míře jak čeští jednotlivci, tak i obce, spolky a soukromé společnosti.

Od začátku války přišlo, podle odhadů z dat mobilních operátorů, do České republiky již zhruba 200 000 ukrajinských občanů. Čtyři pětiny dospělých, kteří přišli z Ukrajiny do Česka, jsou ženy, zhruba 55 procent ze všech příchodců jsou děti, řekl poslancům ministr vnitra Vít Rakušan. Ten dále uvedl, že Česko zvládne ubytovat přibližně čtvrt milionu osob.

Do pomoci uprchlíkům se Češi zapojili v neuvěřitelné míře: Od začátku konfliktu vybrali a odeslali již přes dvě miliardy korun. Velký počet našich spoluobčanů samostatně organizuje transport potřebného materiálu na Ukrajinu a naopak zpět vozí ty, kteří se z pochopitelných důvodů snaží překročit hranice na západ. Jak již bylo uvedeno, v největší míře se jedná o ženy a děti. „Prakticky hned od začátku války muselo naše město začít řešit požadavky na ubytování uprchlíků v rámci individuálních příjezdů. V tuto chvíli máme obsazeno řádově sto míst v objektech, které Hradec Králové přímo vlastní, nebo provozuje. Některé objekty, které by byly teoreticky k dispozici, bohužel nevyhovují. Běženci mají pochopitelné potřeby, zejména prosí, aby v ubytovacích prostorech byla alespoň minimální možnost uvařit si, nebo i jen ohřát jídlo. Na dlouhodobé stravování po restauracích nemají pochopitelně prostředky“, říká Pavel Marek, náměstek primátora Hradce Králové pro oblast správy majetku města. K financování této pomoci pak dodává: „Město hradí veškeré náklady u ubytoven v jednotkách tisíců korun per objekt tam, kde není v přímém vlastnictví a správě města. V našem rekreačním objektu na Stříbrném rybníku máme v tuto chvíli ubytováno 57 Ukrajinců. Hradec Králové vytvořil rezervní fond kde bude zhruba jeden milion korun. Ten budeme používat pro aktivity, u kterých není ještě jisté, zda je bude hradit kraj, nebo stát.“

Pro některé podnikatelské subjekty je pomoc potřebným v dnešní situaci premiérou, pro jiné už dobrou praxí. „Když jsme potřebovali rychle vyřešit situaci třech holčiček paní Ivanky, naší ukrajinské kolegyně, věděla jsem, že na IPCčko se můžu spolehnout. Už loni byla firma partnerem benefičního Cyklo handy maratonu, který pořádá náš spo-

lek ACTIVE HANDY nová naděje. Tam podporujeme zapojení hendikepovaných po nehodách do aktivního života“, říká manažerka společnosti Invest & Property Consulting Lucie Vernerová.

„Děti naší kolegyně, správkyně objektu jednoho z našich projektů (Axis medical, poznámka redakce) přijely z Ukrajiny prakticky bez ničeho. Bylo třeba je okamžitě ubytovat, zařídit dokumenty, ubytování, školu, spojení se světem. Prostě všechno. Za 18 hodin jsme v rámci zaměstnanců firmy vybrali dostatek peněz na pokrytí všeho potřebného a od vedení jsem dostala ihned pokyn, abychom začali obdobně používat firemní objekt i po vyřešení situace Lily (13), Světlany (15) a malé Milany (4). Už teď víme, že na první kritické dny ubytujeme další ukrajinskou rodinu v podobné situaci.“ Lucie Vernerová dále vzkazuje: „Kapacity ubytování vystačí pro 15 lidí, v tuto chvíli je už máme pro nejbližší dny zcela naplněny. Nově příchodcem poskytneme zázemí pro vyřešení nejakutnějších trablů. Zdarma je ubytujeme, seženeme všechno potřebné ke startu fungování v novém prostředí jako jsou úřady a v rámci otevřené sbírky stále sbíráme na tohle všechno průběžně prostředky.“

O vyjádření ke spolupráci firmy a spolku jsme požádali Olivera Kálnássyho, předsedu správní rady Invest & Property Consulting, a.s.: „Měli jsme kapacitu, tak jsme považovali za samozřejmé vyjít přáním kolegyně vstříc. Vždyť dnes každý pomáhá Ukrajině jak může...“ Ondřej Smutný

NOVÉ BMW ŘADY 2 ACTIVE TOURER

KOPECKÝ

Hlasujte v anketě Osobnost roku 2021 Ústeckého kraje

Vážení a milí čtenáři, předkládáme vám nominace laureátů XI. ročníku čtenářské ankety Osobnost roku 2021 Ústeckého kraje. Hlasovat můžete do 15. dubna 2022 prostřednictvím zveřejněného kuponu na této stránce, který vyplněný zašlete na adresu Český Metropol, Štefánikova 753/42, 400 01 Ústí nad Labem nebo elektronicky na adresu www.tydeniky.cz. Za vaše hlasy předem děkujeme! Slavnostní vyhlášení výsledků se uskuteční ve čtvrtek 5. května 2022 v Zahradním domě v Teplicích. Nad projektem převzal osobní záštitu hejtmán Ústeckého kraje Jan Schiller.

Podnikání a management

Ing. Aleš Černín, Ph.D., zakladatel a jednatel společnosti New Water Group s. r. o. z Jiřetína nad Jedlovou. Firma navrhuje, vyrábí a dodává komplexní technologická řešení úpravy a recyklace vody pro průmysl a další komerční odvětví. Za inovativní přístup zvítězila v kategorii malých a středních podniků Ústeckého kraje za rok 2021.

Společnost Posedla Varnsdorf je český tech startup vyrábějící cyklistické komponenty na míru s využitím 3D tisku a respektem k lidské individualitě a zdraví každého jezdce. Za originalitu nápadu a vývoje získala ocenění nejvíce inovativní firma Ústeckého kraje v kategorii začínající podniky. Jejimi zakladateli jsou Jiří Dužár a Martin Řípa.

Gabriela Schönbauerová má podnikání v krvi. Provozuje restauraci a pivovar Monopol Teplice. V době uzavírání gastronomických provozů pohotově přizpůsobila provoz novým podmínkám, takzvaným Teplickým krabčičkám, které úspěšně fungují dodnes, a nemusel odejít žádný ze zaměstnanců. Je také pořadatelkou Pivního trhu, který do města přiláká malé pivovary a jejich štamgasty z celé ČR.

Jiří Schönbauer se naproti tomu jako stavbyvedoucí stará o dokončení wellness hotelu Monopol, které má kvůli epidemii mírně zpoždění. Přístupný bude od července nejen pro hotelové hosty, ale i pro veřejnost. Budou v něm pivní lázně, tři druhy saun, masáže, odpočívárna s občerstvením. K dispozici bude také parkoviště, konferenční místnost pro 80 osob, či letní restaurace s grilovací kuchyní.

Ing. Jaroslav Zeman, předseda představenstva a.s. AGROKOMPLEX OHŘE Bohušovice n/Ohří. Uznávaný odborník nejen v kraji, ale celé ČR, zavádí na svém pracovišti nové progresivní technologie a je dlouholetým předsedou Zelinářské unie. Firma se zabývá chovatelskou i pěstitelskou činností. Má stovku zaměstnanců, v sezóně dává práci dalším lidem.

Veřejná správa

Dětský domov Vysoká Pec si vloni připomněl padesát let činnosti. Jeho zdmi prošly za tu dobu stovky dětí, o které se personál vzorně stará. Vedení domova dovede získat a udržet stále partnery, kteří dětem umožňují nadstandardní zážitky. Současnou ředitelkou je Bc. Libuše Houdová.

Mgr. Olga Mučicová, náměstkyně pro řízení lékárenské péče Krajské zdravotní, a.s. Od konce roku 2020 a během celé očkovací kampaně v souvislosti s pandemií nemoci COVID-19 v průběhu roku 2021 stála v čele řízení logistiky vakcín proti viru SARS-CoV-2 pro celý Ústecký kraj.

MUDr. Eva Sedláčková, lékařka Kardiologického oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, se nedávno vrátila z mise v Nairobi. Byla to už její pátá zahraniční mise, na nichž pomáhala dětem s nemocným srdcem.

Bc. Jiří Štábl, náměstek primátora města Teplice. Je velmi aktivní v oblasti školství, sportu a také aktivního života seniorů, zasazuje se o změny v sociální sféře. Velmi se zasadil i o vznik očkovacích center na Teplicku, která hrála významnou roli v boji s COVIDEM 19.

Lenka Vašutová, Diakonie ČCE - domov pro matky s dětmi, Litoměřice. S nadhledem zvládá svoji multifunkční pracovní pozici sociální pracovník+pedagog+zástupce vedoucí+lektor. Daří se jí navázat blízký funkční vztah se samoživitelkami a jejich dětmi. Stala se pečovatelkou roku 2021.

Kultura

Pěvecký sbor Inflagranti losického gymnázia pravidelně vystupuje na akcích v rámci Ústeckého kraje. Repertoár má poměrně široký od renesance a baroka, přes lidové písně až po moderní tvorbu. Sborníky je Mgr. Pavla Linková.

Michael Lichtenstein, předseda Židovské obce v Teplicích se velkou měrou podílí na opravách židovských památek a hřbitovů na území Ústeckého kraje. Připravuje také celou řadu kulturních akcí pro širokou veřejnost a stará se o sociální pomoc starším členům obce.

Vítězové ankety z roku 2020 s pořadateli.

Foto Daniel Šeiner

Mgr. Tomáš Matějovský, evangelický farář v Děčíně, vede tamní sbor a do loňského roku úspěšně řídil celý Ústecký seniorát, který se potýkal s řadou personálních i hospodářských problémů. Pomohl je vyřešit a nyní se může naplno věnovat duchovní a kaplanské službě.

Ing. Jiří Moršadt, autor a produkční mezinárodního projektu Czech Fashion Week. Začínal před pěti lety v Teplicích, později přidal karlovarský a brněnský region. Akce má špičkovou úroveň a pomáhá tak posilovat dobré jméno Ústeckého kraje navenek.

Bc. Petr Šíla, ředitel Botanické zahrady v Teplicích zavádí ve své profesi řadu nových netradičních projektů. Navíc již osmým rokem vede Trautzlovu uměleckou společnost a jejím prostřednictvím zviditelnil Ústecký kraj mezi poutníky i diplomatickým sborem ve Vatikánu.

Sport

RCL Dragons Krupka. Hráči rugby jsou tvrdí hoši. Kolébkou tohoto sportu je Anglie, u nás se rozšířil až v devadesátých letech minulého století. Zástupce tohoto sportu máme i v Ústeckém kraji. A ne ledajakého.

Tým RCL Dragons Krupka si vloni vedl skvěle a zvítězil v grandfinále rugby league ČR. Kapitánem týmu je Jaroslav Bžoch.

Jiří Chmelan, student Přírodovědecké fakulty UJEP. Vloni jako hrající trenér s kapitánskou páskou na ruce dovedl svůj tým k bronzovým medailím a byl druhým nejproduktivnějším hráčem Univerzitní futsalové ligy. Tahoun druholigového Spartaku Perštejn také dovedl tým UJEP ke čtvrtému místu na AMČR.

Jiří Jarošík, FK Teplice. Vyhral českou ligu se Spartou, ruskou s CSKA Moskva, anglickou s Chelsea a skotskou jako hráč Celticu Glasgow. V reprezentaci má v letech 2000-2005 na svém kontě celkem 23 startů. Jako trenér nyní stojí za jarním vzestupem Teplic.

Dominka Müllnerová, brankářka DHK Baník Most. S Černými anděly slavila 8 x titul mistryně ČR, za českou reprezentaci odehrála 52 utkání a startovala také v respektované Lize mistrů, kde si zachytila proti zřejmě nejlepšímu světovému týmu - maďarskému Györu.

Lucie Svěčená, SK Jazzmani Žatec. Nejlepší česká motýlkářka posledních let, mnohonásobná mistryně České republiky na 50 a 100m motýlek, držitelka českých rekordů. Jako juniorka byla 2. na ME a 3. na MS, účastnice mistrovství světa, mistrovství Evropy a v roce 2016 účastnice OH v Rio de Janeiru. Pro velké zdravotní problémy musela ukončit kariéru v pouhých 23 letech.

Dobrý skutek

Petra Hessová, Platforma žen Ústeckého kraje, ředitelka neziskové organizace Rybička založila a provozuje ve Štúrově ulici v Teplicích Centrum pro celou rodinu. Kormě Rybičky do něj patří dětské skupiny Solnička a Cipisek a dětský klub Anička. Připravuje v nich celou řadu zábavných programů pro děti a charitativních akcí pro potřebné.

Policista nrap. Petr Juříčka se dne 17. 3. 2021 svou duchapřítomností zachránil na poslední chvíli život muži, který se chystal oběsit. Až do příjezdu rychlé záchranné služby mu poskytoval první pomoc. Vysloužil si za to pochvalu od záchranářů a poděkování rodiny, která si jeho činu velmi váží.

Iva Kurljuková i přes seniorský věk pomáhala v době pandemie v Krizovém štábu dobrovolnického centra v Ústí nad Labem. Pomáhala připravovat a rozvážet potravinové balíčky seniorům a samoživitelkám. Radě z nich takto pomáhá dodnes ve spolupráci s potravinovou bankou.

Nada Moravcová, známá módní návrhářka má srdce na pravém místě. Vloni v listopadu během týdne připravila a uspořádala benefiční koncert pro malou Majdalenku, která se narodila se SMA. Výtěžek činil 142 900 Kč a poslouží na nákup pomůcek a lázeňskou péči, kterou nehradí pojišťovny.

Lukáš Pulko dlouhodobě vede fotbalovou akademii pro děti z vyloučených lokalit na Ústecku. V dresu Světové romské federace si sám zahrál proti Vatikánu v utkání, které upozornilo na diskriminaci a rasismus ve světě. Osobně ho přijal papež František a udělil mu pozhměnání.

Děkujeme partnerům ankety:

generální partner

SKUPINA ČEZ

OSOBNOST ROKU 2021 ÚSTECKÉHO KRAJE

Podnikání a management

- Ing. Aleš Černín, Ph.D.
- Společnost Posedla Varnsdorf
- Gabriela Schönbauerová
- Jiří Schönbauer
- Ing. Jaroslav Zeman

Veřejná sféra

- Dětský domov Vysoká Pec
- Mgr. Olga Mučicová
- MUDr. Eva Sedláčková
- Bc. Jiří Štábl
- Lenka Vašutová

Kultura

- Pěvecký sbor Inflagranti
- Michael Lichtenstein
- Mgr. Tomáš Matějovský
- Ing. Jiří Moršadt
- Bc. Petr Šíla

Sport

- RCL Dragons Krupka
- Jiří Chmelan
- Jiří Jarošík
- Dominka Müllnerová
- Lucie Svěčená

Dobrý skutek

- Petra Hessová
- Policista nrap. Petr Juříčka
- Iva Kurljuková
- Nada Moravcová
- Lukáš Pulko

Anketní lístek zašlete nejpozději 15. dubna 2022 na adresu **METROPOL CENTRUM, Štefánikova 753/42, 400 01 Ústí nad Labem**, hlasovat můžete rovněž prostřednictvím zpravodajského portálu www.tydeniky.cz.

Jméno a adresa tipujícího: